

— Нали нѣма да ми се карашъ, мамо?

— Е пъкъ защо ще ти се карамъ, какво има?

— Искамъ да изора на Стойко нивата. Той е на война, при бате, и си нѣма никого. Искамъ да изора и посѣя нивата му, съ нашитѣ волове и наше семе.

Майката помълча и рече:

— Слушай, Пенке, това самъ Господь те е научилъ, майка. Изори му я, дъще, посѣй му я! Войнишка нива, тя е народна нива. Тѣ за всички ни се биятъ тамъ, майка, за всички ни мратъ. Като те е Господь научилъ, послушай го, детето ми!

И майката прегърна Пенка и леко я помилва по хубавото лице.

Елинъ - Пелинъ

БЪЛОМОРСКИ ВѢТРЪ

Грѣй ми, слънце златно,
слънце благодатно,
да поникнатъ ниви,
та навредъ въ полята,
въ градове, въ селата
да забликатъ днитѣ
весели, честити!

Пѣй ми, птичко мила,
дружке лекокрыла —
хвъркай надъ селата,
радвай ти децата!

Пролѣтъта пристига,
облацитѣ вдига,
пролѣтъ, пролѣтъ мила,
дай ни радость, сила!

Вѣй ми, вѣтре горски,
вѣтре бѣломорски,
вихритѣ надвивай,
цвѣттята развивай,
да буятъ житата,
да цвѣтятъ селата,
че Тракия родна
вече е свободна!

Симеонъ Мариновъ